Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26021
Copyright: Admont, Benediktinerstift

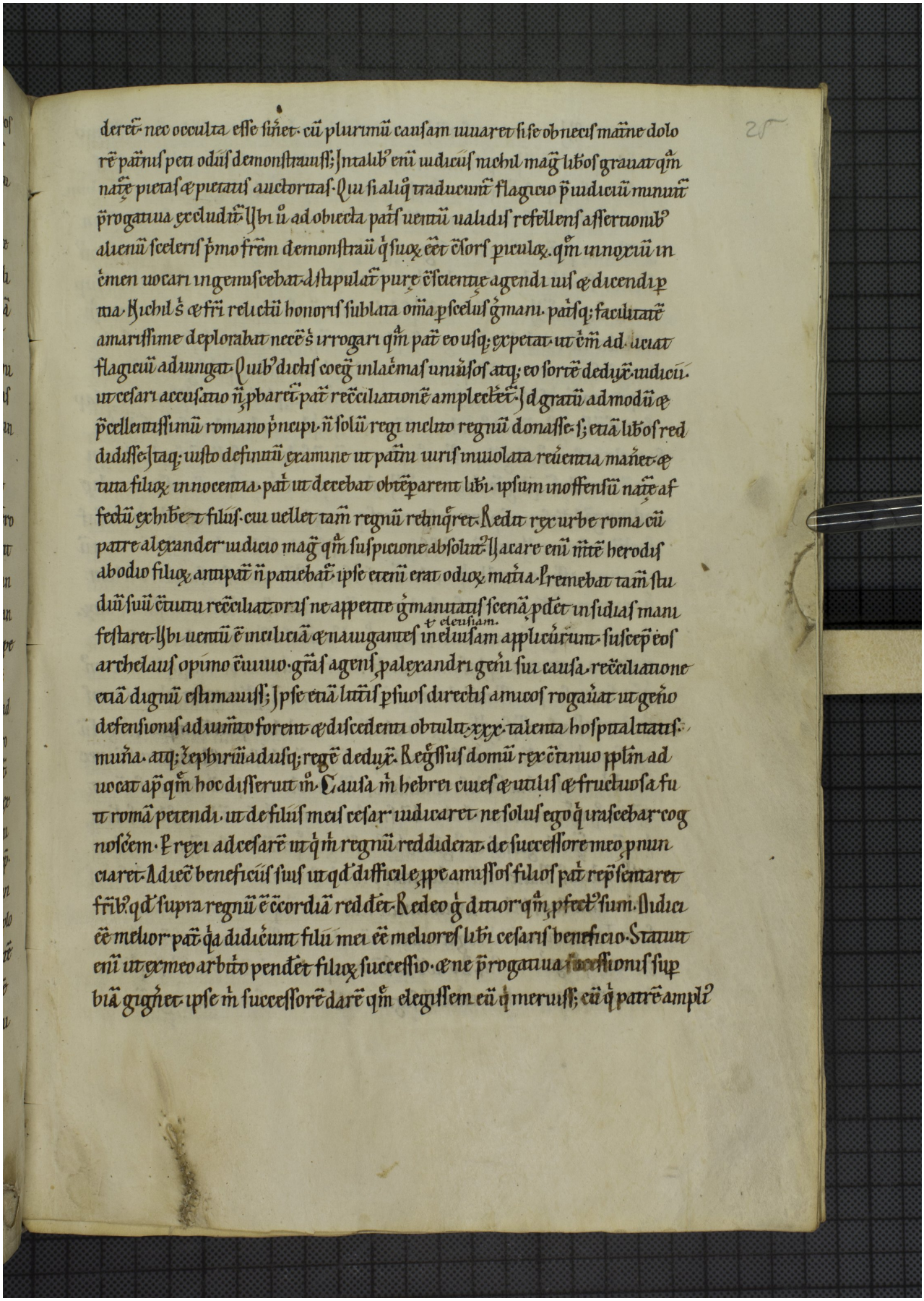

25

deret nec occulta esse sinet cū plurimū causam iuuaret si se ob necis mātne dolo
rē pātis peti odio demonstrauisset; Intalib' enim iudicio nichil magis libos grauat q̄m
natē pietas et pietatis auctoritas. Qui si aliq̄ traducunt flagicio p iudicium munuit
progatiua excludit. Ubi ū ad obiecta pātis uentū ualidis refellens assertiomib'
alienū sceleris p̄mo frem demonstrauit q̄ suos eet ēsors periculos. q̄m innoxiū in
ēmen uocari ingemiscebat. Stipulat pure ēscientie agendi uis et dicendi p
tia. Nichil s̄ et fīi relictū honoris sublata omia p̄scelus ḡmani. pātisq; facilitatē
amarissime deplorabat necē s̄ irrogari q̄m pat eo usq; expetat ut ēm ad uciat
flagicū adiungat. Quib' dictis coeg inlaēmatis uniūsos atq; eo sortē deduxit iudicii.
ut cesari accusatio ñ pbaret pat reēciliationē amplectēt. Id gratū ad modū et
p̄cellentissimū romano p̄ncipi. ñ solū regi uetito regnū donasse. s; etiā libos red
didisse. Itaq; iusto defunctū ęramine ut pātis iuris inuiolata reuentia manet et
tuta filios innocentia. pat ut decebat obtēperent libi. ipsum inoffensū natē af
fectū exhibet filius. cui uellet tam regnū relinq̄ret. Redit rex urbe roma cū
patre alexander iudicio magis q̄m suspicione absolut. Iacare enim nitē herodis
ab odio filios antipat ñ patiebat. ipse etenim erat odios matrīa. Iremebat tam stu
dium suū ēiuctu reēciliatoris ne appetere ḡmanitatis scenā p̄det insidias mani
festaret. Ubi uentū ē inclitā et eleusam. iuuantes in eluisam applicuerunt. suscep eos
archelaus opimo ēuuio. grās agens. palexandri geni sui causa. reēciliatione
etiā dignū estimauisset. Ipse etiā lītis p suos directis amicos rogauit ut geno
defensionis adiuncto forent et discedenti obtulit. xxx. talenta hospitalitatis
munia. atq; Zephirium adusq; regē deduxit. Regressus domū rex ēiuuio pplin ad
uocat ap q̄m hoc disseruit m. Causa m hebrei cuiesq; utilis et fructuosa fu
it romā petendi. ut de filius meis cesar iudicaret. ne solus ego q̄ uascebar cog
noscem. Et rexi ad cesarē ut q̄ m regnū reddiderat. de successore meo p nun
ciaret. Adiec beneficius suis ut qd difficile p̄pe amissos filios pat repsentaret
frib' qd supra regnū ē ccordia reddet. Redeo ḡ dtior q̄m p̄fect sum. Iudici
ee melior pat q̄a didicerunt filii mei ee meliores libi cesaris beneficio. Statuit
enim ut ex meo arbitio pendet filios successio. et ne p̄ogatiua successionis sup
biā gignet ipse m successorē dare q̄m elegissem eū q̄ meruisset; cū q̄ patrē ampli